

Ne všechny prostitutky se setkají s násilím,* ale mnohé ano. To ale neznamená, že prostitute by měla být ilegální.

Když někdo probodne nebo zastřelí taxikáře, nikdo se nezasazuje o to, aby bylo taxikářství postaveno mimo zákon. Každý by

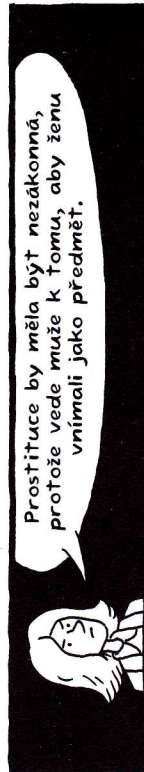
měl mít právo určit si, nakolik je ochoten v tom či onom zaměstnání riskovat. A navíc, když ponecháme prostitute mimo zákon, všechno se tím spíš zhorší než naopak.

- ale to by je upozornilo na to, že provozují v bytě nezákonnou prostituci.

Dekriminalizace prostitute zvýší pravděpodobnost, že podobně postižená žena zločin nahlásí. Pochopitelně to násilí na prostitutkách zcela nevymýjí, ale dá jim to možnost se takovému násilí postavít.

DODATEK 11 SEXUÁLNÍ OBJEKT

Sheila Jeffreysová definuje redukování na sexuální objekt jako formu citové lhostejnosti.* Co je ale špatného na tom, pokud se spolu vyspí lidé, kteří jsou si citově lhostejní? Měli bychom snad postavit mimo zákon sex na jednu noc?

Osobně si vůbec nemyslím, že by prostitute podněcovala citovou lhostejnost. Jakmile klient začne zapomínat, že má co do činění se živými lidmi, dojde k příhodě, jako je ta,

kteřou jsem zachytil v obrázcích 60:8 až 66:2. Ta pak chlapovi připomene, že je v posteli s někým, jehož pocity musí brát v potaz. Asi jsou klienti, kteří si tuhle zodpovědnost neuvědomují, ale nemyslím si, že by tuhle jejich necitelnost způsobil fakt, že za sex platí.

Ke všem sexuálním pracovnícům, s nimiž jsem byl, jsem něco cítil. Nikdy jsem k žádné z nich nebyl zcela lhostejný. Když se mi zdálo, že je jím jedno, co cítím já, zajímalo mě o něco míň, jak je jim. Taková byla „Yvette“ (kapitola 17), ale ani tak jsem nechtěl, aby si kvůli našemu setkání připadala špatně. K většině prostitutek, které jsem poznal, jsem cítil alespoň nějakou nakloněnost. Některé jsem měl doopravdy rád. Několika jsem si upřímně vážil. K „Denise“ cítím naprostý opak citové lhostejnosti. Pokud placení za sex v muži postupně buduje stále silnější lhostejnost k ženám, s nimiž spí, pak v době, kdy jsem potkal „Denise“, už bych neměl být jakéhokoli citového vztahu schopen.

Myslím, že placení za sex by v muži mohlo probudit naopak větší ohleduplnost k citům toho druhého, přinejmenším v případě některých klientů. Takových, kteří předem neodmítají možnost, že by se díky setkávání s prostitutkami mohli sami něco naučit.

DODATEK 12 OBCHOD S LIDMI A SEXUÁLNÍ OTROKYNĚ

Zdá se, že ohledně termínu „obchod s lidmi“ (human trafficking) panuje zmatek. Když jsem ho před lety slyšel poprvé, znamenal ilegální přepravu lidí přes hranice. Později jsem slyšel a zažil, že se užívá ve stejném významu jako „pasáctví“, jako by to byly stejné věci. Stává se, že někteří pašeráci lidí dělají podobné věci jako pasáci, ale nevidím důvod, proč stírat rozdíl mezi těmito pojmy. V tomto dodatku se tedy budu držet onoho prvotního významu.

Většina lidí, kteří se nechávají pašovat, propašovat chce. Pocházejí z chudých zemí a chtějí se dostat do těch bohatých bud' z ekonomických důvodů, nebo že chtějí cestovat.

Někteří získají při pašování špatné zkušenosti, ale jiní ne a jsou rádi, že existuje způsob, jak se dostat tam, kam chtějí.* Ve většině případů nemá pašování lidí s prostitucí nic společného. (Podle jednoho zdroje „jen 4 procenta lochodování s lidmi] mají spojitost se sexuálními odvětvím“.***) V případech, kdy jde o prostituci, se mnoho žen pro ilegální přechod hranic rozhodlo proto, že chtějí pracovat jako prostitutky v zemích, kam je vezou. Některé si tuto dráhu nevyberou a jsou k prostituci nuceny proti své vůli.